

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/123/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1118203542
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1118203542.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, D., právne zast. JUDr. Ján Kotlík, advokát so sídlom Karloveské rameno 6, Bratislava, IČO: 52 081 427, proti žalovaným: 1/ E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XX, D., 2/ RFS s.r.o., so sídlom Závodná 30, Bratislava, IČO: 35 844 361, obaja žalovaní právne zast. AK H. G., s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 258 918, o určenie neplatnosti zmluvy o prevode bytu, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 03.12.2024, č.k. B1-3C/5/2018-171, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.

II. Žalovaná 1/ a žalovaný 2/ majú proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že kúpna zmluva uzavretá medzi žalovanou 1/ ako predávajúcou a žalovaným 2/ ako nadobúdateľom spoluvlastníckeho podielu bytu č. X I. X. poschodí obytného domu na C. J. K. X L. D. je neplatná (výrok I.) a žalovaným priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 40a, § 140, § 100 ods. 1 a § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) a vecne s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a predkupné právo každého spoluvlastníka spoluvlastníckeho podielu tým, že v konaní nebolo sporné, že spoluvlastníkom 1/4 podielu na byte č. 7 na 1. poschodí bytového domu na adrese C. X L. D. a k nemu prislúchajúceho spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve (ďalej aj len ako „byt“) a spoluvlastníckeho podielu na pozemku (ďalej spolu aj len ako „sporné nehnuteľnosti“) v čase podpisu Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 23.06.2016 zo žalovanej 1/ na žalovaného 2/, predmetom ktorej bol prevod spoluvlastníckeho podielu na byte o veľkosti 3/4 a spoluvlastníckeho podielu na pozemku o veľkosti 31083/389752 (ďalej len ako „Kúpna zmluva“) nebola žalobkyňa, ale p. M. N., ktorá ako spoluvlastníčka mala právo domáhať sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu prevodu spoluvlastníckeho práva Kúpnu zmluvou, pričom žalobkyni ako jej právnej nástupníčke takéto právo nesvedčalo. Skonštatoval, že žalobkyňa tak nebola oprávnená domáhať sa neplatnosti Kúpnej zmluvy z titulu nedodržania predkupného práva, t.j. nedisponovala aktívnou legitímáciou v konaní a súd prvej inštancie z tohto dôvodu žalobu zamietol. Súd prvej inštancie pre úplnosť uviedol, že žalobkyňa v konaní uviedla neurčité skutkové tvrdenie, z ktorého mohlo vyplývať, že v čase prevodu vlastníckeho práva mohla byť spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností, a to s ohľadom na jej tvrdenia o existencii závetu po poručiteľovi O. G. F., avšak žalobkyňa sama do konania predložila rozsudok Okresného súdu Bratislava V č.k. 15C/8/2015-54 zo dňa 20.10.2015 s doložkou

právoplatnosti, ktorým súd zamietol jej žalobu o určenie platnosti závetu. V konaní tak neboli predložené žiadne relevantné skutkové tvrdenia resp. dôkazy spochybňujúce zápis vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam na príslušných LV. Rovnako pre úplnosť súd prvej inštancie uviedol, že žalobu by bolo dôvodné zamietnuť aj v prípade, ak by bola žalobkyňa na jej podanie aktívne legitimovaná, a to s poukazom na ust. § 40a Občianskeho zákonníka, keď účastníkmi Kúpnej zmluvy boli obaja žalovaní. Žalobkyňa dňa 22.02.2018 podala žalobu voči žalovanému 2/ a až podaním zo dňa 22.06.2020 označila ako žalovaného aj žalovanú 1/, preto v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka (premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa mohlo právo vykonať prvý raz), vzniklo žalobkyni právo domáhať sa relatívnej neplatnosti dňa 23.06.2016, keď došlo k uzatvoreniu Kúpnej zmluvy resp. najneskôr dňa 01.07.2016, keďže došlo k vkladu vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností; premlčacia lehota tak uplynula najneskôr dňa 01.07.2019 a keďže žaloba voči žalovanej 1/ bola podaná až 22.06.2020, bola podaná po uplynutí premlčacej doby. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa v konaní nepreukázala a ani netvrdila, že sa neplatnosti Kúpnej zmluvy voči žalovanej 1/ domáhala iným spôsobom a skôr, preto by súd prvej inštancie aj z tohto dôvodu žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a trovy konania priznal stranám podľa úspechu v konaní tak, že v konaní plne úspešným žalovaným priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %; o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením vyšší súdny úradník.

3. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že odvolaním napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávnej aplikácie právnych noriem a na nesprávnom právnom názore súdu (teda z dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP) a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na nové rozhodnutie. Žalobkyňa namietala, že v konaní preukázala, že prevod jej podielu na sporných nehnuteľnostiach na p. N. slúžil len na zabezpečenie pohľadávky p. N. z titulu pôžičky na rekonštrukciu sporných nehnuteľností (bytu), v ktorom žalobkyňa býva a má trvalý pobyt a po vyrovnaní tejto pohľadávky došlo k prinavrátaniu podielu žalobkyni, čím jej ostalo zachované právo namietať relatívnu neplatnosť Kúpnej zmluvy, ktorá bola medzitým uzavretá medzi žalovanými a jej aktívna legitimácia v tomto spore je daná. Uviedla aj to, že relatívnej neplatnosti Kúpnej zmluvy sa žalobkyňa u žalovanej 1/ domáhala viackrát ústne, ale bez výsledku, preto sa žalobkyňa obrátila na súd a žalovala nadobúdateľa sporných podielov (žalovaného 2/), ktorý sa ju medzičasom snažil o jej 1/4 podiel na byte rôznymi „sofistikovanými“ postupmi pripraviť, čo sa mu v súčasnosti aj darí uplatňovaním rôznych fiktívnych pohľadávok voči žalobkyni a ich exekúciou predajom jej podielu. Na zachovaní premlčacej lehoty má podľa žalobkyne uplatnenie relatívnej neplatnosti zmluvy na súde také účinky, že táto premlčacia lehota sa prerušuje a preto neskoršia „oprava žaloby“ nemá účinky, že by premlčacia lehota voči žalovanej 1/ márne uplynula, navyše ak námietku relatívnej neplatnosti u žalovanej 1/ žalobkyňa viackrát uplatnila aj ústne.

4. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedli, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a dospel k jedinému možnému zákonnému záveru, že žalobkyňa nie je na podanie žaloby aktívne legitimovaná a zároveň svoje právo voči žalovanej 1/ uplatnila po zákonnej lehote, preto žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil a žalovanej 1/ a žalovanému 2/ priznal náhradu trov konania vo výške 100 %.

5. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je síce čiastočne dôvodné, ale bez vplyvu na vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

7. Po oboznámení sa s obsahom spisu, odvolací súd nezistil v postupe súdu prvej inštancie z hľadiska procesnoprávneho žiadne vady majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie z hľadiska žalobkyňou uplatneného nároku, a jeho výsledky aj náležite zhodnotil.

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 22.02.2018 voči žalovanému 2/ domáhala určenia, že Kúpna zmluva (zo dňa 23.06.2016, ktorej predmetom bol prevod spoluvlastníckeho podielu k sporným nehnuteľnostiam) je neplatná. V rámci odstraňovania väd žaloby žalobkyňa podaním dňa 20.06.2020 rozšírila okruh žalovaných o žalovanú 1/ a výslovne uviedla, že určenia (relatívnej) neplatnosti Kúpnej zmluvy sa domáha ako podielová spoluvlastníčka z dôvodu porušenia jej predkupného práva žalovanou 1/.

9. Podľa ust. § 40a Občianskeho zákonníka, ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ust. § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2 považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovoliavať ten, kto ju sám spôsobil, to isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40). Ak je právny úkon v rozpore so všeobecne záväzným právnym predpisom o cenách, je neplatný iba v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto predpisu, ak sa ten, kto je takýmto úkonom dotknutý, neplatnosti dovolá.

10. Podľa ust. § 140 Občianskeho zákonníka, ak sa spoluvlastnícky podiel prevádza, majú spoluvlastníci predkupné právo, ibaže ide o prevod blízkej osobe (§ 116, 117). Ak sa spoluvlastníci nedohodnú o výkone predkupného práva, majú právo vykúpiť podiel pomerne podľa veľkosti podielov.

11. Podľa ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovolá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

13. K námietke odvolateľky, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď primárne skúmal, či má žalobkyňa v spore aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie relatívnej neplatnosti Kúpnej zmluvy, avšak záver súdu prvej inštancie o jej absencii na strane žalobkyne vychádza z neprávneho právneho posúdenia tejto otázky.

15. K skúmaniu aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore súdom prvej inštancie odvolací súd uvádza, že vo všeobecnosti je treba vecnou legitímáciou rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinností, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci stoja svojimi návrhmi proti sebe, jedná sa buď o vecnú legitímáciu aktívnu (na strane žalobcu) alebo o vecnú legitímáciu pasívnu (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa žalobca domnieva, že strany sú účastníkmi určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba o to, či nimi skutočne sú, alebo nie sú.

16. Bez vyriešenia otázky vecnej legitímácie strán sporu nemôže súd vo veci rozhodnúť, pretože skúmanie vecnej legitímácie strany sporu je procesnou povinnosťou každého vo veci konajúceho súdu. Preskúmanie vecnej legitímácie je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, túto súd skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta, a zistenie nedostatku vecnej legitímácie má za následok zamietnutie žaloby. Postup konajúceho súdu, ktorý opomenie vyriešenie kardinálnej otázky, akou je otázka existencie vecnej legitímácie, k zodpovedaniu ktorej je konajúci súd ex offio viazaný, protirečí obsahu základného práva na súdnu ochranu garantovaného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“), ako aj obsahu práva na spravodlivé súdne

konanie garantovaného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) (pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“), sp. zn. I. ÚS 407/2016-37).

17. V svetle záverov ÚS SR a skutočnosti, že súd skúma vecnú legitimitáciu strán sporu ex offa, musí byť vyhodnotená ako dôvodná odvolacia námietka žalobkyne, že napriek nadobudnutiu spoluvlastníckeho podielu (dňa 11.11.2016) po uzavretí Kúpnej zmluvy (dňa 23.06.2016), ktorej určenia neplatnosti sa v konaní domáha, teda inak povedané za situácie, keď v čase uzavretia Kúpnej zmluvy bola podielovou spoluvlastníčkou sporných nehnuteľností p. M. N., svedčí žalobkyňi aktívna vecná legitimitácia v spore.

18. Vo vzťahu k posúdeniu dôvodnosti odvolacej argumentácie žalobkyne odvolací súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) z 13.08.2015 sp. zn. 3 Cdo 239/2012, R 7/2016: „Ak po právnom úkone porušujúcom predkupné právo podielového spoluvlastníka ten spoluvlastník, ktorého predkupné právo bolo porušené, prevedie svoj spoluvlastnícky podiel na tretiu osobu, stáva sa nadobúdateľ preveďeného podielu ex lege nielen podielovým spoluvlastníkom spoločnej veci, ale zároveň aj osobou oprávnenou z predkupného práva viazaného na spoluvlastnícky podiel. V dôsledku toho prechádzajú na neho aj oprávnenia pôvodného spoluvlastníka vyplývajúce z nerešpektovania jeho predkupného práva. Pri tom nie je právne významné, či prevodca v čase, keď bol ešte podielovým spoluvlastníkom, svoje oprávnenia vyplývajúce z porušenia predkupného práva uplatnil alebo neuplatnil.“

19. Aplikujúc vyššie uvedené na prejednávajúcu vec, napriek skutočnosti, že v čase uzavretia Kúpnej zmluvy bola spoluvlastníčkou, ktorej predkupné právo malo byť porušené uzavretím Kúpnej zmluvy, p. M. N., prešlo na žalobkyňu, ako nadobúdateľku jej spoluvlastníckeho podielu, oprávnenie p. M. N. ako pôvodnej spoluvlastníčky, vyplývajúce z nerešpektovania jej predkupného práva, teda žalobkyňi svedčí aktívna vecná legitimitácia v spore vyplývajúca z ust. § 140 v spojení s ust. § 40a Občianskeho zákonníka.

20. So záverom súdu prvej inštancie o premlčaní práva žalobkyne, keďže žaloba voči žalovanej 1/ bola podaná až 20.06.2020 (pozn. odvolacieho súdu: dátum doručenia podania žalobkyne súdu prvej inštancie dňa 20.06.2020 vyplýva z doručky na čl. 105 (nie dňa 22.06.2020 ako uvádza súd prvej inštancie)), t.j. po uplynutí premlčacej doby, sa odvolací súd stotožňuje.

21. Pre správne ustálenie počiatku plynutia premlčacej doby odvolací súd ale poukazuje na to, že vo svojej ustálenej rozhodovacej praxi NS SR vo viacerých rozhodnutiach konštatoval, že predkupné právo spoluvlastníka je „porušené už v okamihu, kedy došlo k vzniku právneho úkonu (kúpnej zmluvy), lebo vtedy vznikol právny dôvod (titulus), ktorý je základom porušenia predkupného práva. Okamih, kedy došlo k porušeniu práva, nemožno posúvať až do dňa zápisu (vkladu) vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností, pretože sa jedná už o modus, ktorým sa úradne završuje súkromnoprávny úkon a ktorý má právny význam pre prevod vlastníckeho práva (nie pre právny úkon ako taký)“ (rozsudok zo dňa 30.01.2008 sp. zn. 4Cdo/37/2007, s odkazom aj na R 50/1985). Obdobne sa NS SR vyjadril aj v rozhodnutiach zo dňa 22.11.2005 sp. zn. 1Cdo/27/2005 a zo dňa 27.10.2015 sp. zn. 2Cdo/108/2015. Z uvedeného vyplýva, že súdy sa prikláňajú k názoru, že porušením predkupného práva je už samotné uzavretie Kúpnej zmluvy, nie až nástup jej vecnoprávných účinkov. Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že podľa uznesenia NS SR zo dňa 31.05.2022 sp. zn. 7Cdo/269/2019 (R 53/2022): „Oprávnenie spoluvlastníka, ktorého predkupné právo bolo porušené (§ 140 Občianskeho zákonníka) domáhať sa od nadobúdateľa, aby mu vec ponúkol na predaj v zmysle § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka vzniká až momentom, keď nadobúdateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti, keďže až týmto momentom je s predmetnou nehnuteľnosťou oprávnený nakladať (§ 123 Občianskeho zákonníka).“, teda že premlčacia doba na uplatnenie nároku podielového spoluvlastníka nehnuteľnosti domáhať sa voči nadobúdateľovi spoluvlastníckeho podielu, aby mu nadobudnutý spoluvlastnícky podiel ponúkol na kúpu za rovnakých podmienok, za akých ho sám nadobúdateľ nadobudol, začína plynúť až od okamihu nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti na základe relatívne neplatnej zmluvy, a nie už od okamihu uzavretia tejto relatívne neplatnej zmluvy. Dôvodom takéhoto stanovenia počiatku plynutia premlčacej doby však bolo to, že nadobúdateľ spoluvlastníckeho podielu nemôže týmto podielom disponovať (teda ho ani nemôže previesť na opomenutého spoluvlastníka) skôr než dňom, keď nastanú vecnoprávne účinky zmluvy, na základe ktorej predmetný spoluvlastnícky podiel získal.

22. Jednou zo zákonných požiadaviek pre náležitosti žaloby je presné označenie strán sporu, teda tak žalobcu ako aj žalovaného, resp. žalovaných, ako subjektu proti ktorému žaloba smeruje (§ 132 a nasl. CSP). Podanou žalobou určuje žalobca ako dominus litis („pán sporu“) nielen predmet sporu a to, čoho sa podanou žalobou domáha, ale aj okruh strán sporu, teda to, kto bude vystupovať na strane žalujúcej a kto na strane žalovanej. Pokiaľ žalobca označí žalovaného nesprávne, ide o vadu žaloby, ktorá by mala byť odstránená postupom podľa ust. § 129 CSP; takýto postup sa však nevzťahuje na prípad, keď žalobca niektorého zo žalovaných ako osobu, proti ktorej má smerovať podaná žaloba, vôbec neoznačil. Uvedeným vymedzením osôb žalobca v konečnom dôsledku určuje okruh strán sporu, preto okruh strán sporu nemôže navrhovať alebo určovať súd.

23. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že relatívnej neplatnosti sa treba dovolať v trojročnej všeobecnej premlčacej dobe (§ 101 Občianskeho zákonníka), a to vo vzťahu k všetkým účastníkom napádaného právneho úkonu, v opačnom prípade úspešnosť žaloby zmarí hmotnoprávna námietka premlčania, k čomu v predmetnej veci zo strany žalovaných aj došlo. V prejednávanej veci nebolo sporné, že k uzavretiu Kúpnej zmluvy (k namietanému porušeniu predkupného právo spoluvlastníka) došlo dňa 23.06.2016, teda všeobecná trojročná premlčacia doba na dovolanie sa relatívnej neplatnosti márne uplynula dňa 23.06.2019 (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobkyňa sa relatívnej neplatnosti účinne domáhala voči žalovanému 2/ dňa 22.02.2018 (teda len vo vzťahu k jednému účastníkovi napadnutej Kúpnej zmluvy), keď úplný okruh vo veci pasívne legitimovaných žalovaných o žalovanú 1/, ako oboch účastníkov Kúpnej zmluvy, doplnila žalobkyňa až podaním zo dňa 20.06.2020. Až dňom vstupu žalovanej 1/ do konania dňa 20.06.2020, resp. dňom iniciovania súdneho konania vo vzťahu k nej žalobkyňou, došlo k dovolaniu sa relatívnej neplatnosti Kúpnej zmluvy žalobkyňou vo vzťahu k žalovanej 1/ ako jej účastníkovi, t.j. až po márnom uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Je potrebné uviesť, že pre prerušenie plynutia premlčacej doby bolo nutné dovolať sa relatívnej neplatnosti voči oboj pasívne vecne legitimovaným účastníkom Kúpnej zmluvy, pričom žaloba zo dňa 22.02.2018, podaná v rámci plynutia premlčacej doby, smerovala len voči jednému z nich – žalovanému 2/. V uvedenom rozsahu je preto nedôvodná odvolacia argumentácia žalobkyne o tom, že podaním žaloby (uplatnením relatívnej neplatnosti Kúpnej zmluvy) na súde došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty a neskoršia „oprava žaloby“ nemá účinky, že by premlčacia lehota voči žalovanej 1/ márne uplynula. Pokiaľ žalobkyňa v odvolaní namietala, že relatívnej neplatnosti Kúpnej zmluvy sa žalobkyňa u žalovanej 1/ domáhala viackrát ústne, uvedené v konaní pred súdom prvej inštancie netvrdila, teda ani nepreukázala.

24. Na základe všetkého zhora uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

25. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 262 ods. 1 CSP. Žalovaným 1/ a 2/, ktorí mali v odvolacom konaní plný úspech, patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v rozsahu 100 %, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).